

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/793/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114219441
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114219441.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa S. C., bytom P., C. dom č. XXXX, v konaní zastúpeného JUDr. Štefanom Strýčkom, advokátom, so sídlom Čadca, Ul. F. Kráľa č. 2080 proti odporcovi W. C., bytom A. č. XXX, o zrušenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 13C/203/2014-36 zo dňa 29. septembra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/150/2008-25 zo dňa 24.2.2009 zanikla ku dňu 28.3.2014 a odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 313,64 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Na odôvodnenie svojho rozsudku vo veci samej súd prvého stupňa uviedol, že z vykonaného dokazovania zistil, že odporca ukončil svoju prípravu na budúce povolanie, pričom nepravidelne pracuje na základe dohody o pracovnej činnosti, čím mal súd za preukázané, že ku dňu podania návrhu navrhovateľa, kedy navrhovateľ navrhol zrušenie vyživovacej povinnosti, bol schopný samostatne sa živiť. Dôležité pritom je, či odporca získal schopnosť získať pravidelný príjem, a nie či pravidelný príjem naozaj získal a v akom rozsahu je tento príjem schopný zabezpečiť úhradu jeho nevyhnutných výdavkov. Vzhľadom na uvedené závery mal súd prvého stupňa za to, že došlo k naplneniu podmienok stanovených zákonom pre zánik vyživovacej povinnosti navrhovateľa, v súlade s ustanoveniami § 62 zákona o rodine, a preto s účinnosťou od 28.3.2014 (podľa návrhu navrhovateľa, ktorým bol súd viazaný) konštatoval zánik vyživovacej povinnosti navrhovateľa na odporcu. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že zaviazal odporcu ako neúspešného účastníka konania na náhradu trov konania navrhovateľa. Tieto vyčíslil ako trovy právneho zastúpenia navrhovateľa podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, konkrétne tarifnú odmenu a režijný paušál za úkony právnej služby - prevzatie a prípravu zastúpenia, písomné podanie na súd - návrh na začatie konania a účasť na pojednávaniach v dňoch 20.08.2014 a 29.09.2014 a náhradu za stratu času pri ceste na a z pojednávania súdu dňa 29.9.2014. Súd prvého stupňa nepriznal právnemu zástupcovi odmenu za účasť na pojednávaní dňa 20.8.2014 v plnej výške, nakoľko v tento deň nebolo pojednávané súdom vo veci samej. Rovnako tak nepriznal súd prvého stupňa právnemu zástupcovi navrhovateľa náhradu za stratu času pri ceste na a z pojednávania dňa 20.8.2014, pretože táto náhrada mu bola priznaná v rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 13C 58/2014-33 zo dňa 20.8.2014 /rozhodnutie vo veci, z ktorej bola táto právna vec vylúčená na samostatné konanie - poznámka odvolacieho súdu/.

Proti tomuto rozsudku do výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, pretože celé konanie sa mohlo skončiť zmierom medzi účastníkmi a samotné rozhodnutie je iba deklaratórne, konštatuje splnenie podmienok zániku vyživovacej povinnosti. Odporca poukázal aj na to, že nemá pravidelný príjem, iba nepravidelný z dohody o pracovnej činnosti. Ak by mal zaplatiť navrhovateľovi prisúdenú náhradu trov konania, znamenalo by to pre neho osobný bankrot. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania zrušil.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ. Podľa neho tvrdenia odporcu, že vec mohla skončiť zmierom sú zavádzajúce, pretože odporca sa s navrhovateľom, svojim otcom vôbec nekontaktoval a naopak robil v súdnom konaní prietahy, kvôli ktorým musel byť návrh navrhovateľa voči odporcovi vylúčený na samostatné konanie, čím z jeho viny narástli trovy konania. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutom rozsahu /vo výroku rozsudku súdu prvého stupňa o náhrade trov konania/ bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Vo veci samej konanie o návrhu navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti voči odporcovi, ktorá vyživovacia povinnosť bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/150/2008-25 zo dňa 24.2.2009, skončilo napadnutým rozsudkom, ktorým súd prvého stupňa v súlade s návrhom navrhovateľa určil, že uvedená vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi zanikla ku dňu 28.3.2014.

Z hľadiska rozhodovania o náhrade trov konania účastníkov súd prvého stupňa správne posúdil uvedený výsledok konania ako procesný úspech navrhovateľa, ktorý v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. znamená, že navrhovateľ má proti odporcovi právo na náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Trovy konania, ktoré súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi k náhrade, predstavujú tarifnú odmenu, režijný paušál a náhrada za stratu času za úkony právnej pomoci, ktoré právny zástupca navrhovateľa v konaní riadne vykonal a možno ich považovať za účelne vynaložené. Čo sa týka tvrdenia odporcu, že konanie mohlo skončiť zmierom medzi účastníkmi, odvolací súd uvádza len toľko, že otázka uzatvorenia zmiernosti o predmete konania medzi účastníkmi nebola v tomto konaní aktuálna. Možnosť skončiť konanie zmierom zmaril samotný odporca svojou neúčastňou na dvoch pojednávaniach, ktoré boli nariadené na prejednanie veci súdom prvého stupňa.

Pokiaľ ide o odvolacie tvrdenia odporcu, že na zaplata náhrady trov konania nemá pravidelný príjem a zaplata prisúdenej náhrady trov konania by znamenalo jeho osobný bankrot, tak tieto tvrdenia by v zásade mohli predstavovať dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by súd podľa § 150 ods. 1 O.s.p. výnimočne nemusel navrhovateľovi náhradu trov konania celkom alebo sčasti. Takémuto postupu zo strany súdu však bráni skutočnosť, že odporca tieto svoje odvolacie tvrdenia nedoložil v odvolaní žiadnym listinným dôkazom a dôkazy na ich preukázanie v odvolaní ani neoznačil. Ako vyplýva z obsahu spisu, ani v priebehu konania neboli vykonané žiadne dôkazy, ktoré by svedčili o pravdivosti uvedených tvrdení odporcu.

Na základe týchto záverov a po zistení trovy právneho zastúpenia navrhovateľa boli v napadnutom rozhodnutí vyčíslené súdom prvého stupňa v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolaní úspešnému navrhovateľovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože si ich neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.